

VIMBAM SHORT FILM FESTIVAL

விம்பம் குறுந்திரைப்பட விழா 2006

25-11-2006

Lewisham, London SE13

விம்பம்

வீம்பம் - 2006

Lewisham, London SE 13 5ES

நிகழ்வுகள்:

அரங்க நிகழ்வு ஒருங்கிணைப்பாளர்: ஹஜீதா சாம் பிரதீபன் ('தீபம்' தொலைக்காட்சி)

ஏஜெக்கு அஞ்சலி

குறும்படங்கள்:

01. செல்லாச்சி பாட்டி	- கலாநிதி கோபன் மகாதேவா	(இங்கிலாந்து)	19.00 நிமி.
02. உன்னைத் திற	- அல்நின்	(ஓல்லாந்து)	20.00 நிமி.
03. ஈழத்துப் பூக்கள்	- எஸ்.வி.ஜெயராஜ்	(இங்கிலாந்து)	22.00 நிமி.
04. கழுவாய்	- எஸ்.எம்.தனபால்	(கனடா)	28.32 நிமி.
05. தொடரும் நாடகம்	- எஸ்.சண்முகம்	(டென்மார்க்)	14.05 நிமி.

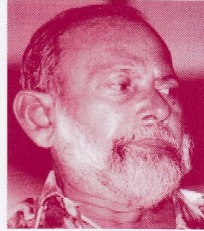
கூடைவேளை

குறும்படங்கள் பற்றிய ஒரு மீளாய்வு : மு. நித்தியானந்தன்

குறும்படங்கள்:

06. கேள்விக்குறி	- ஸ்ரீ	(இந்தியா)	29.00 நிமி.
07. மனசு	- பி.எஸ்.சுதாகரன்	(கனடா)	29.00 நிமி.
08. பிள்ளை	- சுமதி ரூபன்	(கனடா)	16.00 நிமி.
09. The Seance	- அருண் வைத்தியநாதன்	(அமெரிக்கா)	06.00 நிமி.
10. மறைபொருள்	- பொன்.சுதா	(இந்தியா)	06.00 நிமி.
11. To be continued	- ரூபன்	(கனடா)	07.15 நிமி.

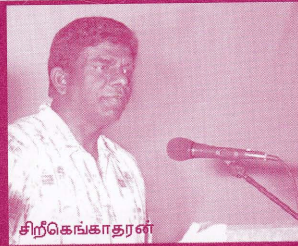
உரை: பிரதம விருந்தினர் சு. பேரீன்பநாதன்
தெரிவு செய்யப்பட்ட படங்களுக்கு விருது வழங்கல்
நன்றி உரை
பார்வையாளர் கருத்து

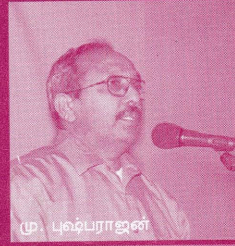
ஈழத்தின் விமர்சகத் தலைமகனுக்கு
'விம்பம்' தனது மனம் நெகிழ்ந்த அஞ்சலியைச் செலுத்துகின்றது.

... நித்தியானந்தன்

சிந்ரெங்காதரன்

மு. புஷ்பராஜன்

ஏ. விமலராஜ்

மு. தாசீலியஸ்

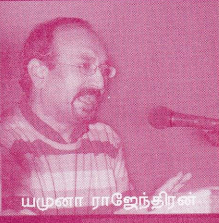
றஜிதா

டா மோகன்

தோழர் வேலு

யமுனா ராஜேந்திரன்

அருணா செல்லத்துரை

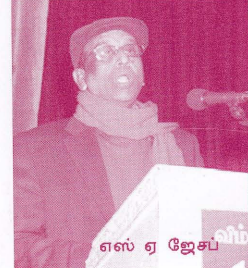
'வimbam' 2005- இலங்கையில் விமலராஜ் தயாரித்த 'கிச்சான்' சிறந்த படமாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. ஈழத்து நவீன தமிழ் நாடகத் தந்தை ஏ.சீ. தாசீலியஸ் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார்.

நா. சபேசன்

கிச்சான்

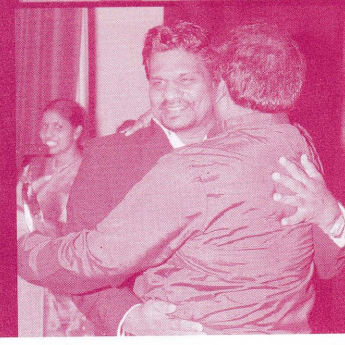

எஸ் ஏ ஜேசப

விமலராஜ்

ஏ.சீ. தாசீலியஸ்

இது 'விம்பம்' வழங்கும் மூன்றாவது குறும்பட விழாக்காட்சி.

தேச எல்லைகள் கடந்து குறும்படத்துறையில் முயன்று வரும் கலைஞர்களின் நம்பிக்கைகளுக்கு நீர்வார்க்கும் பணி நமது.

வைபூரியங்களின் தேர்வு அல்ல.

கல்லுக்குள் கசியும் ஈரத்தை ஸ்பரிசிக்கும் தேடல்.

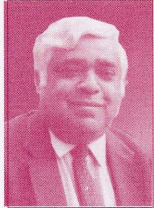
குறும்பட மொழியானது இன்றும் எமது கலைஞர்களுக்கு லாவண்யம் காட்டி மறையும் மாய மோகினியாய்த் தெரிகிறது.

புதுமைப்பித்தன் சொன்னது மாதிரி 'வேதாந்திகள் கைக்குள் சிக்கிக்கொள் ளாத கடவுள்' போல அவை பிடிக்குள் அகப்பட மறுத்துள்ளன.

வாய்ப்பாடாகிப் போய்விட்ட திரைப்படச் சட்டகச்சேறு குறும்படத் தயாரிப்புக ளிலும் நிறையவே அப்பிக்கொண்டுவிட்டன.

வாழ்க்கைத் தரிசனமும், கதைசொல்லும் நேர்த்தியும், ஒளிப்பதிவும், பாத்திரங்களின் நகர்வும், நறுக்குத் தெறித்த உரையாடலும் இணைந்து பலம் சேர்க்கவேண்டிய குறும்பட மொழி இன்னும் நமது கலைஞர்களுக்குப் பூரணமாக வசப்படவில்லை என்றே தோன்றுகின்றது.

ஆயினும், இந்தக் கலைஞர்களின் முயற்சிகள் மென்மேலும் ஊக்குவிக்கப்படும் தறுவாயில், அவை நல்ல படங்களைத் தயாரிக்கும் நிலைக்கு இட்டுச்செல்லும் என்ற எங்களின் நம்பிக்கை வீண்போகாது என்றே நம்புகிறோம்.

இன்றைய இந்தக் குறும்பட விழாக் காட்சியின் பிரதம அதிதியாக வருகை தந்திருக்கும் **திரு. பேரின்பநாதன்** சமூக நலனில் அக்கறை மிகுந்தவராவார். பொறியியலாளராகவும், நிதித்துறை ஆலோசகராகவும், தொழில்முறை முகங்கள் கொண்ட பேரின்பநாதன், கலை முயற்சிகளிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். கலைத்துறையின் புத்தாக்க முயற்சிகளுக்குத் தோன்றாத துணையாக நிற்பவர். அவர் இன்றைய விழாக்காட்சியில் கலந்து கொள்வது விம்பத்திற்கு பெருமை சேர்க்கிறது.

தமிழின் திரைப்படங்கள் குறித்த கருத்தாடல்களை யாழ்ப்பாணத்தில் தொடக்கிவைத்த **ஏ.ஜே.கனகரட்னா** என்ற ஈழத்தின் விமர்சகத் தலைமகனுக்கு 'விம்பம்' தனது மனம் நெகிழ்ந்த அஞ்சலியைச் செலுத்துகின்றது. தரமான சினிமாத்துறை பற்றிப் பேசப்படாத ஒரு காலத்தில்,

திரைப்படக் கோட்பாடுகள் குறித்து அவர் தமிழில் எழுதிய ஆக்கங்கள் இன்றும் நமக்குக் கைவிளக்காக அமையக் கூடியனவாகும். ஓர் இலக்கிய ரிஷியாக வாழ்ந்து மறைந்த அந்த மாமனிதனுக்கு விம்பத்தின் இந்தக் குறும்படவிழா ஒரு சிறு காணிக்கையாகும்.

குறும்படங்களும் 28,800 செக்கன்களும்

ரதன் - கனடா

கூடந்த ஜந்து வருடங்களாக ரொறொன்ரோவில் தொடர்ச்சியாகக் குறுந்திரைப்பட விழாவினை நடாத்தி வரும் அமைப்பாளர்களுள் ஒருவன் என்ற வகையிலும், பார்வையாளன், விமர்சகன் என்ற ரீதியிலும் சில கருத்துகளை முன்வைக்கின்றேன்.

ரொறொன்ரோ குறும்பட விழாவில், 'சுயாதீன திரைப்பட மைய'த்தினரால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள நோக்கங்களுள் ஒன்று "எமக்கான திரைப்பட மொழியை உருவாக்குவோம்" என்பது. கூடந்த வருடங்களில் இந்திய தமிழ்க் குறுந்திரைப்படங்கள் வெளிப்படுத்திய கருத்தாழமும், அழகியல் தன்மையும் எமது புலம்பெயர் திரைப்படங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டனவா? எம் மத்தியில் இருந்து விவரணத்திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளனவா? இக் கேள்விகளுக்கு விடை கூறுவது சுலபம். விடைக்கான காரணம் என்ன?

புலம்பெயர் நாடுகள் யாவும் திரைப்படமொழி வளர்ச்சி மிக்கவை; திரைப்படக் கல்லூரிகளை அதிகமாகக் கொண்டவை. ஒவ்வொரு வருடமும் சர்வதேசத் திரைப்பட

விழாக்களை நடாத்துகின்றன. அத்துடன் வெவ்வேறு திரைப்பட விழாக்கள் நடாத்தப்படுகின்றன. உலகின் தலைசிறந்த திரைப்படங்கள் வருடம் முழுவதும் வெவ்வேறு விழாக்களில் காட்டப்படுகின்றன. இப்படங்களை ஒளிப்பதிவு நாடாக்கள் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். எமது திரைப்பட மொழியை வளர்த்தெடுப்பதற்குரிய சகல வசதிகளையும் கொண்டுள்ளோம். இந்த அறிவு ஏன் எமது திரைப்படங்களில் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை?

ஈரான் உட்பட உலகின் வசதி குறைந்த மற்றும் கட்டுப்பாடுகூடிய நாடுகளில் இருந்து உலகின் தலைசிறந்த திரைப்படங்கள் வெளிவருகின்றன. எம்மிடம் வரலாறுகள் பல உள்ளன. சோகங்கள் உள்ளன. கண்முன்னே நிகழ்ந்த அனர்த்தங்கள் உள்ளன. ஆக்கிரமிப்புகள் உள்ளன. இவற்றுடன் இப்பொழுது தொழில்நுட்ப வசதிகளும் உண்டு. இவையிருந்தும் ஏன் எமது படைப்புக்கள்...? புலம்பெயர் படைப்புகளில் சில தனித்தன்மைகள் இருக்கவேண்டும்.

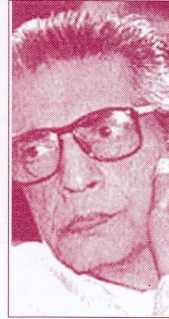

1. புதிய சூழல், கலாசார மாற்றங்கள், புதிய பொருளாதாரக் கூறுகள் - வடிவங்கள்
2. புதிய சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள ஒடுக்குமுறைகள்
3. எமது அனுபவத்தினூடான அரசியல் பார்வை
4. புதிய சூழலில் பெற்ற அனுபவங்கள், அறிவுக் கூடாக, எமது பழைய விழுமியங்கள் மீதான விமர்சனங்கள்
5. பெண்ணியம், மற்றும் சமூக ஒடுக்குமுறை மீதான விமர்சனங்கள்
6. எமக்கான திரைப்பட வடிவம், மொழி மீதான தேடல்

கடந்த வருடங்களில் வெளிவந்த படங்களில் வெகுசில படங்களிலேயே இவற்றைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் இதே காலகட்டத்தில் வெளிவந்த இலங்கைத் திரைப்படங்கள் சில தனித்தன்மையுடன், புதிய திரைப்பட மொழியுடன் வெளிவந்துள்ளன.

புலம்பெயர் திரைப்படங்களில் உள்ள மிகப் பிரதான குறைபாடு திரைக்கதை அமைத்தல். சத்யஜித் ரே திரைக்கதைபற்றிக் கூறிய சிறு குறிப்பு இது.

“திரைக்கதை எழுதுவதற்கும் இலக்கியம் படைப்பதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. எனவே எழுத்தாளனாக என்னுடைய திறமையை அதில் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. திரைக்கதையைச் சிறுசிறு விளக்கங்களாக எழுதுவேன்; முக்கியமாக வரைபடங்கள், அதன் அருகே கதா பாத்தி

ரங்கள் பேசவேண்டிய வசனங்கள், அவர்களின் அசைவு பற்றிய குறிப்புகள்...”

எங்களில் எத்தனை பேர் திரைக்கதை அமைத்துவிட்டு ஆரம்பிக்கின்றோம். ஆனால் புலம்பெயர் படைப்புகள் பார்வையாளன் எதிர்பார்ப்பதைவிட மிக அதிகமாகவே வழங்கப்படுகின்றன. இதனால் பார்வையாளனுக்கும் படைப்பாளிக்குமிடையே இடைவெளி அதிகமாகின்றது.

திரைப்படத் தொகுப்பு பெரும்பாலான படங்களில் பெரும் குறையாகவே உள்ளது. இவற்றுடன் பின்னணி இசை மீதான கவனக் குறைவு, நடிகர்களின் நாடகத்தன்மை போன்ற குறைபாடுகள் திரைப்படத்தின் தரத்தைக் குறைக்கின்றன.

இந்திய திரைப்படத்தின் தாக்கத்தில் இருந்து வெளியேற முற்படும் படைப்பாளிகள்கூட பல சமயங்களில் தமது படைப்புகளில் அதன் கூறுகள் வெளிப்படுவதைத் தடுக்க முற்படுவதில்லை.

ஒரு திரைப்பட விழா அமைப்பாளரைப் பொறுத்தவரை பின்வரும் விடங்கள் முக்கியமானவை.

1. தரமான படங்கள் திரையிடப்பட வேண்டும்.
2. காட்டப்படும் படங்கள் ஒரேமாதிரியாக இருக்காமல் வித்தியாசமாக இருத்தல் வேண்டும்.
3. பார்வையாளனைத் தேடல் மிக்கவராக, சிறந்த நுகர்வோராக மாற்றவேண்டும்.
4. பார்வையாளனுக்கும் படைப்பாளிக்கு

- மிடையேயான இடைவெளியைக் குறைத்தல் வேண்டும்.
5. விருதுகள் உற்சாகமுட்டிகளே. இவைதான் உறுதியும் இறுதியுமான திறமைகள் அல்ல.
 6. இவற்றின் முடிவுகள் சுதந்திரமானவை. அவ்வருட நீதிபதிகளைப் பொறுத்தது.

இதற்கான நீண்ட தேடலின் பின்னரே இது சாத்தியமாகின்றது. விழா நடக்கும் சுமார் 28,800 செக்கன்களும் சிறப்பானதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கான உழைப்பு மிகக் கடினமானது. படைப்பாளிகள் தொடர்ச்சியாகத் தரமான படங்களைத் தராவிட்டால் அல்லது அவர்களது படைப்புகள் அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி நகராவிட்டால் அமைப்பாளருக்குச் சோர்வு ஏற்படும். விழாவின் தொடர்ச்சியும் கேள்விக் குறியுடன் முடிவடையும். இதுவரை ரொறொன்ரோவில் நடைபெற்ற விழாக்களில், குறிப்பாகக் கண்டியத் திரைப்படங்களின் எண்ணிக்கை பெற்ற வளர்ச்சி, தரத்தில் பெறப்படவில்லை. மாற்றுச் சினிமாவை நோக்கிய பார்வை திறந்தே உள்ளது.

எமக்கான திரைப்பட மொழி உருவாக்கப்படவேண்டும். அதற்கு இன்னமும் நீண்ட தேடலும் உழைப்பும் அவசியம். ●

விம்பம் - 2006 விருதுகளுக்கான தெரிவுக்குழு

றஜிதா சாம் பிரதபன்
மீனா நித்தியானந்தன்
யமுனா ராஜேந்திரன்
மு. புஷ்பராஜன்
புதியவன்
மு. நித்தியானந்தன்
சாம் பிரதபன்
ச. வேலு
ஜூட் ரட்ணசிங்கம்

திரைப்படங்கள் குறித்து ஏஜே...

ஆயகலைகள் அறுபத்திநான்கில் திரைப்படக்கலை இடம்பெறாதபோதும் அதுவும் ஒரு கலை என்பதில் இன்று ஐயறவு இருத்தல் முடியாது. ஆனால், ஆரம்பத்தில் சினிமாவையோ, புகைப்படங்களையோ கலை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப் பலர் மறுத்தனர். உலகத்தின் தோற்றத்தையும் இயக்கத்தையும் பதிய வல்ல வெறும் கருவிகள் என்றே இவை கருதப்பட்டன. இதற்குக் காரணம் இல்லாமலும் இல்லை. முதன்முதலில் படம் எடுத்தவர்கள் லூமியர், எடிசன் போன்ற விஞ்ஞானிகளாவர். அவர்கள் தம்மைக் கலைஞர்கள் என்று பறைசாற்றிக் கொள்ளவில்லை. அக்காலத்தில் வாழ்ந்த அழகுக்கலை வல்லுநர் படம்பிடித்தல் வெறும் இயந்திர

மயமானது என்றும், அதற்கும் கலைப் படைப்பிற்குமிடையே எதுவித உறவும் இல்லை என்றும் கருதலாயினர். திரைப்படம் அக்கால விஞ்ஞானிகளைக் கவர்ந்ததோடு சந்தைகளில் குழுமியிருந்த மக்களுக்கு வேடிக்கையாகவும் அமைந்தது. ஆனால், அக்காலத்தின் கலாரசிகர்களை இஃது ஈர்க்கவில்லை. எத்தனையோ பரிசோதனைகளுக்குப் பின்புதான்

சினிமா ஒரு கலையாக மலர்ந்தது; கலாரசிகர்களின் நெஞ்சங்களையும் தொட்டது.

- திரைப்படம்: கோட்பாட்டுக் கொத்து என்ற நூல்பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரையிலிருந்து ஒரு பகுதி (மத்த)

முதல் படத்தின் (சாகாவரம் பெற்றவர்கள்) முதற் காட்சியே எம்மை ஈர்த்தது. நாட்டை ஒன்றுபடுத்த உறுதிபூண்டுள்ள சிறு குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவர் இழைத்த நம்பிக்கைத் துரோகத்திற்கு மரண தண்டனை வழங்கும் காட்சியே அது. படு பயங்கரமாக, மூர்க்கத்தனமாக அவன் மலைச் சரிவிலே உருட்டப்படுகின்றான். அவனைத் துரத்தி வருபவர்கள் குதிரைகளில் அமர்ந்தவாறு ஈவிரக்கமற்றுத் துன்புறுத்தி அவனைச் சுட்டுக் கொல்கின்றனர். இந்தக் காட்சி மனத்தை விட்டு இன்னும் அகலவேயில்லை. ஆனால், நன்கு படம் பிடிக்கப்பட்டதென்பதைத் தவிர, இதைப் பற்றி பிரமாதமாகச் சொல்வதற்கு வேறு ஒன்றுமில்லை.

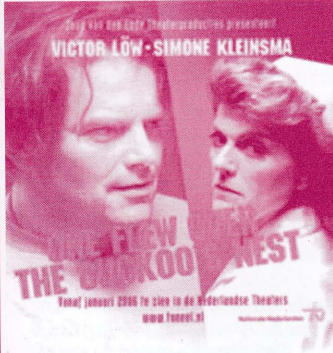
- ரூமேனியத் திரைப்பட விழா - 1979:
ஒரு பார்வை என்னும் கட்டுரையிலிருந்து ஒரு பகுதி
(செங்காவலர் தலைவர் யேசுநாதர்)

இலக்கியமும் திரைப்படமும் இரு வேறு ஊடகங்களாக இருப்பதனால் (சற்று மட்டமான நாவல் திரைப்படமாக்கப்படும்போது சிலவேளைகளில் 'எடு'படுவதற்கு இதுவே காரணம்), ஒரு நாவல் திரைப்படமாகும் போது அதனை எடைபோடுவதில் கலைஞனுக்குச் சில சங்கடங்கள் ஏற்படலாம்.

நாவலும் திரைப்படமும் வெவ்வேறு கலை ஊடகங்கள், அவற்றை ஒப்பிடவேசூடாது எனச் சிலர் வாதிடுகின்றனர். ஒவ்வொரு ஊடகத்திற்கும் தனிச் சிறப்பியல்புகள் உள்ளன என்ற வகையில் இதில் ஓரளவு நியாயம் இருக்கலாம்.

இன்னொரு சாரார் திரைப்படம் எந்தளவிற்கு நாவலில் வரும் சம்பவங்களை அடியொட்டி இருக்கின்றது என அவதானித்து அதையே அளவுகோலாகக் கொள்கின்றனர். இவர்களுடைய நோக்கில், ஒரு நாவலைப் திரைப்படமாக்குவதென்பது நகல் எடுக்கும் வேலைதான். இந்த 'ஈ அடிச்சான் கொப்பி' அணுகுமுறை முன்னைய வாதத்தின் எதிர்த்துருவ நிலைப்பாடு எனலாம்.

இந்த இரண்டு நிலைப்பாடுகளிலிருந்தும் விலகிய அணுகுமுறை பயனுள்ளதாய் இருக்குமென நினைக்கின்றேன். நாவலும் திரைப்படமும் இரு வேறு ஊடகங்கள். அவற்றிற்குத் தனிச் சிறப்பியல்புகள் உண்டு என நன்கு உணரும் அதே வேளையில், அவை இரண்டும் தரும் வாழ்க்கைத் தரிசனத்தை ஒப்பிடுவது சாலப் பொருந்தும் எனக் கருதுகிறேன். இவ்வாறு ஒப்பிட மறுப்பது ஒருவகை தப்பித்தல் முயற்சியாகவே எனக்குப் படுகின்றது. இரண்டு ஊடகங்களும் தத்தமக்கே உரிய பாணியில் இத்தரிசனத்தை வெளிப்படுத்த முனைகின்றன.

- குயிற் கூடும் வெளி உலகம் என்னும் கட்டுரையிலிருந்து ஒரு பகுதி-
(செங்காவலர் தலைவர் யேசுநாதர்)

லுமியர் சகோதரர்கள்

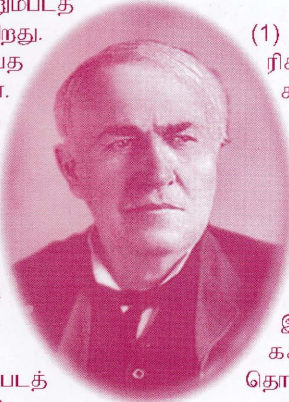
விளிம்புநிலை மக்களின் உலகு

யமுனா ராஜேந்திரன்

திரைப்படத்தின் வரலாறு பிரெஞ்சுக்காரர்களான லுமியர் சகோதரர்களிடமிருந்தும் அமெரிக்கரான தோமஸ் அல்வா எடிசனிலிருந்தும் துவங்குவது போலவே, குறும்படத்தின் வரலாறும் அவர்களிடமிருந்தே துவங்குகிறது. ஒரு ரயில் நிலையலத்தினுள் ரயில் வந்து நிற்பதனைப் படமெடுத்தனர் லுமியர் சகோதரர்கள். ஒரு தொழிலாளி தும்மு்வைத் படமாக எடுத்த தார் தோமஸ் அல்வா எடிசன். ஒரு குழியிட்ட தருணம், ஒரு சம்பவம், ஓர் உணர்ச்சி, ஒரு பொறி, ஒருசில நொடிகள் என்பதாகவே இந்த இரு படங்களும் இருந்தன. துண்டு துண்டாக எடுத்த காட்சிகள் இணைக்கப்பட்டு, நொடிகள் நிமிடங்களாகி, நிமிடங்கள் பிற்பாடு நீண்டு சென்றன.

யதேச்சையாகத் துவங்கிய இந்த விவரணப் படத்திரைப்பட வகையினம்தான், தன்னளவிலேயே இயக்குநர்களின் தனித்தன்மை கொண்டு,

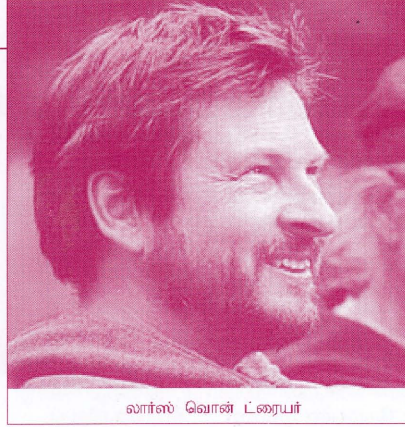
சிருஷ்டிபூர்வமான வகையில் இன்றளவும் குறும்படமாக இலங்குகிறது.

Thomas Alva Edison
(1847-1931)

(1) குறும்படங்கள் இன்று திரைப்படக் கல்லூரிகளில் பட்டமளிப்புக்கான சோதனைபூர்வ சாதனமாக இருக்கிறது. சென்னைத் திரைப்படக் கல்லூரியிலிருந்து வெளிவரும் டிப்ளோமா மாணவன் முதல் மேற்கத்திய திரைப்படக் கல்லூரிகளில் பயின்ற லார்ஸ் வொன் ட்ரையர் (Lars Von Trier), கீஸ்லாவ்ஸ்கி (Kieslow ski) போன்றவர்கள் வரை உருவாக்கிய குறும்படங்கள் இதற்கான சான்றுகள். (2) ஹொலிவுட் ஸ்டூடியோக்கள், இயக்குநர்களைத் தேர்வதற்கான முறையாகக் குறும்படங்களைக் கோருவதை ஒரு தொழில் முறையாகக் கொண்டிருந்தன. ஹொலிவுட் இயக்குநர்களான ரைட் சியாமளன், ஜோன் மல்கவிச் போன்றவர்கள் இவ்வகையில்

ஆரம்பத்தில் குறும்படம் எடுத்தவர்களாகவே இருந்தார்கள். (3) குறும்படங்கள் இன்று சமூக நடவடிக்கைக்கான கலை ஆயுதமாக ஆகியிருக்கிறது. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த கண்ணிப் புரட்சி, டிஜிடல் தொழில் நுட்பம், குறைந்த செலவினத்தில் திரைப்படத்தை உருவாக்கும் வசதிகள், கீழ் மத்தியதர வர்க்கத்தினரும் கையாள முடியுமான குறைந்த விலையிலான கருவிகள் போன்றன இந்த நிலைமையைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றன.

லார்ஸ் வொன் ட்ரையர்

குறும்படங்கள் ஒரு மிகப்பெரும் சக்தியாக வருவதற்கும், பெருமளவில் தயாரிக்கப்படுவதற்கும் காரணம் இதுவே. இந்தப் புரட்சியினால் திரைப்பட வெளியில் காலடி எடுத்து வைத்தவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சமூகத்தின் கீழ்மட்டத்திலிருந்து வந்தவர்களே என்பது இங்கு மிக முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய உண்மையாகும். தமிழகத்தில் இவர்கள் திராவிடப் பாரம்பரியத்தினர் அல்லாதவர்கள். அல்லது இந்தியத் தேசியவாதிகள் அல்லாத இடதுசாரி அமைப்புகள் சார்ந்தவர்கள். தலித்தியர்கள். பெண்ணியர்கள். மாற்றுச் சமூகத்தை விளையும் சிறுபத்திரிகை சார்ந்தவர்கள். இவர்களிடமிருந்து தான் இன்று தமிழகத்தில் வெளியாகும் பெரும்பாலான குறும்படங்கள் வருகின்றன. புகலிட நாடுகளிலும் இலங்கையிலும் இவர்கள் தமிழ்த் தேசியவாதிகள், விமர்சன அரசியல் கொண்ட

வர்கள் என இருபெரும் பிரிவுகளாக இருக்கிறவர்கள். புகலிட நாடுகளின் குறும்படங்கள் அதிகமும் விமர்சன அரசியல் கொண்டவர்களிடமிருந்தே வருகின்றன. புகலிட நாடுகளில் புதியதொரு தமிழ்த் தலைமுறை தோன்றியிருக்கிறது. இந்தத் தலைமுறை திரைப்படத் தொழில்நுட்பக் கருவிகளை அறிந்த தலைமுறை. அசலாகப் படங்கள் உருவாக்கத் தெரிந்த தலைமுறை. ஆனால் கருவிகளை இவர்கள் ஹொலி

வுட் சினிமாவோடுதான் பயின்றார்கள். இவர்கள் பயின்ற படத்தொகுப்பு, இசை, கதை, ஒப்பனை போன்றவை உருவாக்கும் கருத்தியல் ஹொலிவுட் கருத்தியல்தான்.

கருவிகளும் ஹொலிவுட், பொலிவுட், கோலிவுட் பாணிகளும் உருவாக்கும் கருத்தியலிலிருந்து தம்மை உடைத்துக்கொள்வது என்பது ஓர் அறிவுபூர்வமான செயல் போக்கு. சாதாரணமான 'ஹான்ட் ஹெஸ்ட்' கமெராவினால் டாக்மா படங்களை எடுத்துக்கொண்டிருந்த லார்ஸ் வொன் ட்ரையர்தான் முதன்முதலாக 'சினி கமெரா'வை Breaking the waves எனும் தனது படத்தில் பாவித்தார். அவர்தான் குறும்படம், விவரணப்படம், நடிக மேடைச் சட்டகம், வரலாறு என வடிவங்கள் எல்லாமும் முயங்கி நிற்கிற 'டோக்வில்' (dogville) எனும் திரைப்படத்தினையும் எடுத்தார். ஹொலிவுட் அழகியலை முற்றிலும் நிராகித்தவராக,

நடைமுறையில் சினிமாத் கருவி களையும் சினிமாவையும் பயின்று, விடுதலை பெற்ற கலைஞராக லார்ஸ் வான் ட்ரையர் இருக்கிறார்.

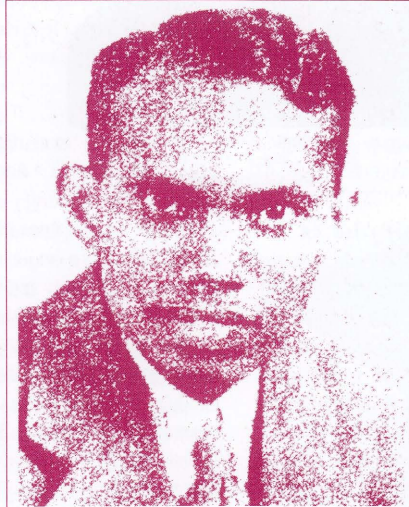
II

குறும்படங்களின் வரலாற்றையும் தோற்றத்தையும், விவரணப்படம் போல வரையறுத்துச் சொல்லமுடியும் என்று தோன்றவில்லை. முழுநீளப் படத்திலிருந்தும் விவரணப் படத்திலிருந்தும் குறும்படங்கள் தோன்றவேண்டிய சமூக, பொருளியல் காரணங்கள் என்ன? குறும் படத்திற்கான தோற்ற அரசியல் உண்டா? அதற்கென அழகியல் நியதிகள், அதன் அடிப்படையிலான நிலைநாட்டப்பட்ட குறும்பட வகையினங்கள் ஏதேனும் உண்டா? விவரணப் படத்தைப் போல நிச்சயமாகக் குறும் படத்திற்கு அரசியல் வரலாறு சார்ந்த தோற்றக் காரணங்கள் இல்லை என நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும்.

சினிமாவின் தோற்றத்திலிருந்து விவரணப்பட வரலாறு தொடங்கி விட்டது. ஆனால் குறும்பட வரலாறு என்பது அண்மைக்கால வரலாறு என்று சொல்லலாம். திரைப்படக் கல்லூரிகளிலும், திரைப்படக் கழகங்களிலும் சினிமா கற்பிக்கத்

தொடங்கியபிறகு உருவான ஒரு திரைப்பட மாதிரி என, குறும்படத்தைச் சொல்லலாம். இன்று அது விளிம்புநிலை மக்களின் உடனடித் திரைக்கலை வெளிப்பாட்டு வடிவமாக மூன்றாம் உலகநாடுகளில் பரிணாமம் அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

ஒரு திரைப்படம் சார்ந்த கலைஞர் தன்னுடைய துறையின் நேர்த்தியைப் பிறருக்கு உறுதிப்படுத்துகிற, கல்லூரிக்கு அல்லது திரைப்படக் கழகத்திற்கு அல்லது தான் பணிபு

தமிழக ஆவணப்பட முன்னோடி
ஏ.கே.செட்டியார்

ரியப்போகிற, திரைப்படத் தயாரிப்புச் சார்ந்தவர்களுக்கு அல்லது தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களுக்குத் தன்னை நிரூபித்துக்கொள்கிற, ஒரு சாதனமாகவே அடிப்படையில் குறும்படம் தோன்றியது. இவ்வகையில் முழுநீளப் படம் தயாரிப்பவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சிக்களமாகவும், அங்கீகாரம் பெற்றுத்தரும் இடமாகவுமே குறும்படம் எனும் திரைப்பட மாதிரி தோன்றியது. திரைப்பட விழா எனும் நிறுவனத்தின் உதயம், தொலைக்காட்சிகள் நிலைபெற்றுவிட்டமை, விளிம்புநிலை மக்களின் ஊடக வேட்கை போன்றவற்றின் பின் குறும்படத்தின் தோற்றக் காரணங்கள் இரண்டாம் பட்சமாகிக் குறும்படங்கள் இன்று ஒரு திரைப்படக் கலை வடிவமாக உருவாகிவிட்டது. அனைத்து உலகத் திரைப்பட விழாக்களிலும்

பிரதான திரைப்பட விழாவின் பகுதியாக இன்று குறும்படங்கள் காண்பிக்கப்படுகின்றன.

தொலைக்காட்சிகளும் குறும்படங்களைத் தயாரிக்கின்றன. எனது அனுபவத்தில் லண்டன் சனல் நான்கு தொலைக்காட்சி லார்ட்ஸ் எனும் 60 நிமிட நிகழ்ச்சியில் ஆறேழு குறும்படங்களைத் தயாரித்துத் திரையிடுகின்றது. இதுவன்றி ஆர்த்தே சனல் நான்கு போன்றவைகள் இணைந்து கனடிய இயக்குநர் ஆட்டம் இகோயன் இந்திய இயக்குநர் மணிகௌல் உள்ளிட்டுத் தயாரித்த வேர்ல்ட் எரோட்டிக்கா என்கிற வரிசைக் குறும்படங்களைத் தயாரித்து வெளியிட்டன. இதே மாதிரியான படங்களாகச் சிறுகதைகளை அடிப்படையாகக்கொண்ட பாலுமகேந்திராவின் கதைநேரம் தொடரையும் நாம் குறிப்பிடலாம்.

தொலைக்காட்சிக்கு வெளியில் தன்னார்வக் குழுக்களும் சமூக விழிப்புணர்வுக் குழுக்களும் தமது நோக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் முகமாகக் குறும்படங்களைத் தயாரித்து வருகிறார்கள். குறைந்த பொருளியல் வளங்கள் கொண்ட தனி மனிதர்களுக்கும் சமூகக் குழுக்களுக்கும் விளிம்புநிலை மக்களுக்கும் தமது படைப்பாற்றலை உடனடியில் வெளியிடக்கூடிய திரைப்பட மாதிரியாகவும் குறும்படம் விளங்குகிறது.

ஆவணத் திரைப்படங்களின் தந்தை என்று அழைக்கப்படும் ரொபர்ட் பிளஹர்டி

திறகான உழைப்பைக் குறும்படமும் கோருகிறது. குறும்படங்களை உடனடியான சமூக விழிப்புணர்வுக்காக அந்நோக்கத்திற்காக மட்டுமே தயாரித்துத் திரையிடமுடியும். சமூக அரசியல் எழுச்சியை உருவாக்குவதற்கான திரைப்பட மாதிரியாகக் குறும்படம் செயல்படமுடியும். எல்லா வற்றிற்கும் மேலாகக் குறும்படம் என்பது முழுநிளப்புடத்தை உருவாக்க நினைப்பவர்களுக்கு ஒரு பட்டறையாகவும் பயிற்சிக்களமாகவும் அமைகிறது.

இலக்கியரீதியான தாக்கம் என எடுத்துக்கொண்டால் சிறுகதைகளைக் குறும்படத்திற்கு ஏற்ற ஒப்பீடாகக் கொள்ளமுடியும். இவ்வகையில்தான் ஒரு குறிப்பிட்ட

ரியாகவும் குறும்படம் விளங்குகிறது.

கதைப்படம் எனும் அளவில் புனைவு சார்ந்து குறும்படத்திற்கும் முழுநிளப்புடத்திற்கும் அடிப்படையில் எதுவும் பெரிதாக வித்தியாசமில்லை. இவ்வகையில் குறும்படம் என்பது எந்தெந்த வகையில் முழுநிளப்புடத்திலிருந்து வேறுபடுகிறது? குறும்படம் குறைந்த பொருளியல் வளம் கோருகிற ஒரு திரைப்பட வடிவம். குறும்படம் முழுநிளப்புடத்துடன் ஒப்பிடகுறைந்த காலஅளவு கொண்ட படம். ஆனால் படைப்பாளர்கள் தொழில்நுட்பத் தேர்ச்சியாளர்கள் எனும் அளவில் ஒரு முழுநிளப்புடத்

சம்பவம், குறிப்பிட்ட நிகழ்வு, ஒரு குறிப்பிட்ட உடனடிப் பிரச்சினை போன்றவற்றைத் தழுவிவியதாகச் சிறுகதையும் குறும்படமும் அமைகின்றன. இந்த அடிப்படையில்தான் குறும்படத்திற்கான ஆதர்ஷ இலக்கிய வடிவமாகச் சிறுகதை இருக்கிறது. இக்காரணம் கருதியே குறும்படங்கள் நிறையச் சிறுகதைகளைத் தழுவி உருவாகிறது. பரபரப்பான இன்றைய உலகில் முழுநீளப் படங்களைப் பார்க்கிற பார்வையாளர்கள் இன்று குறைந்து வருகிறார்கள். பெரும் பாலான மேற்கத்தியப் படங்கள், அமெரிக்கப் படங்கள் இன்று நூறு நிமிடங்களுக்கு மேல் செல்வதில்லை. இவ்வகையில் காத்திரமாகப் படமெடுப்பவர்கள் குறும்படத்திற்கும் முழுநீளப் படத்திற்குமான எல்லைகளையும் உடைத்து வருகிறார்கள்.

தமிழ்க் குறும்படங்களின் அறுதியான குணாம்சம் என ஒரு விஷயத்தை நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். தமிழ் வெகுஜன சினிமாவினால் புறக்கணிக்கப்படும் விளிம்புநிலை மக்களின் பிரச்சினைகளை, அவர்களது வாழ்வின் துயரை இந்தப் படங்கள் பேசுகின்றன. கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக நான் பார்த்த காத்திரமான தமிழ்க் குறும்படங்கள் அனைத்துமே விளிம்புநிலைத் தமிழ் மக்களது வாழ்வு பற்றியவை. அவை தலித் மக்களது ஆவேசம் குறித்தவை, கையறுநிலைக் குழந்தைகள் பற்றியவை, கோபமுற்ற பெண்கள் பற்றியவை, உரிமைக்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் ஈழத்தமிழர் துயர் பற்றியவை, அகதி வாழ்வின் துன்பம் பற்றியவை, அனாதைப் பிணங்கள் பற்றியவை, அலிகளின் சோகம் குறித்தவை. இவர்களது வாழ்வு வெகுஜன தமிழ் சினிமாப்

படங்களில் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்படுவதில்லை என்பதை நாம் நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும்.

புகலிடப் படங்கள் தமிழ்மொழிப் பரப்பில் புதிதாக உருவாகிவரும் ஒரு போக்காகும். புகலிட சினிமா என்பது ஈழத்தமிழர்களின் சினிமாவின் இன்னொரு பிரிவு எனலாம். ஏனெனில் ஈழத்தில் விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த பிரச்சினைகளை மையம் கொண்டதாக இன்று குறும்படங்களும் விவரண்படங்களும் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. புகலிடப் படங்கள் ஐரோப்பாவுக்குக் குடிபெயர்ந்தவர்களின் அகதி வாழ்வின் துயர் பற்றிய படங்களாகும்.

இன்றைய சூழலில் சமூக மாற்றத்திற்கான இயக்கங்களுக்குக் குறும்படங்கள் நிச்சயமாகவே பிரதான வெளியீட்டு வகையினமாக ஆகமுடியும். இந்தக் குறும்பட

இயக்கத்திலிருந்து வெகுஜனங்களை எட்டும் விளிம்பு நிலை மக்களின் சினிமா, தலித் மக்களின் சினிமா உருவாக முடியும். அதற்கான அழுத்தமான வேர்களைத் தமிழக குறும்படங்களைக் காண்கிற எவரும் உணர முடியும். இந்த நோக்கில் சிங்கப்பூரில் வாழும் மூர்த்தி யினதும் தமிழக தலித் இயக்குநரான தாஸினதும், ஈழத்து ஞானாதனதும், சவிட்ஸர்லாந்து ஜீவனது நோக்கமும், தமிழகத்து லெனினது நோக்கமும் ஒன்றாகவே உள்ளது.

பொதுவாகச் சமூக நோக்கம் கொண்ட செயல்பாட்டாளர்கள் கலையின் நேர்த்தி, அதனது நெறிமுறைகள், தொடர்புகொள்தல் போன்றவற்றைக் குறித்து அதிகம் அக்கறைப்படுவதில்லை. அதைப்போலவே தனித்தனி ஊடகங்களுக்கென இருக்கிற தர்க்கமுறைகளிலும் தேர்ச்சி என்பதை அதிகம் கவனம் கொள்வதில்லை. தமிழகக் குறும்படங்கள் பலவற்றில் செய்தி சொல்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட அக்கறை, ஊடகத் தேர்ச்சி, நேர்த்தி, தொடர்புகொள்ளல் போன்றவற்றில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதைச் சாதாரணமாகவே காணமுடிகிறது. அரசியல்

லுக்குத் தரப்படும் அழுத்தம், ஊடகத்தின் தேர்ச்சி சார்ந்த அழகியலுக்குத் தரப்படவில்லை. ஆனால் பொதுமக்களிடம் தொடர்பு கொள்ளுதல் என்பது ஊடகத்தின் தேர்ச்சி, நேர்த்தியான வெளிப்பாடு போன்றவற்றின் மூலமே எட்டப்படக்கூடியதாகும்.

III

சமூக நடவடிக்கையின் (social activism) ஓர் அங்கமாகவும் குறும்படம் ஆகிவருகிறது. முதலாளித்துவ எதிர்ப்பியக்கம், பெண்ணிய இயக்கங்கள், தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் போன்றன குறும்படத்தினை ஒரு கிளர்ச்சி ஆயுதமாகப் பாவித்து வருகின்றன. வெகுஜனப் படங்களின் பிரபல ஒளிப்பதிவாளரான ஆர்சிசிநீராம் தலைமையில் குறும்பட விழா நடைபெறுகிற அதே வேளையில் தமிழகத்தில் இடதுசாரிக் கண்ணோட்டமுடைய நிழல் சஞ்சிகையின் அனுசரணையில் குறும்படப் பட்டறைகளும் நடந்து வருகின்றன.

(அ) தீவிர சமூக நடவடிக்கையாளர்கள் ஒருபுறம் (ஆ) அழகியல் உணர்வையும் பெருந்தேசிய உணர்வையும் மட்டுமே பிரதானப்படுத்தும் சிறுபத்திரிகை சார்ந்தவர்கள் மறுபுறம் (இ) தொழில்நுட்ப உணர்வு மட்டுமே கொண்டவர்கள் பிற்தொரு புறம் (ஈ) பெரும் திரைப்படத்தில் நுழைவதற்கான துருப்புச் சீட்டாக அல்லது பயிற்சிக் களமாக அல்லது முன்கட்டமாக குறும்படத்தை கருதுகிறவர்கள் வேறொரு புறம் என, இவர்களுக்கிடையில் குறும்படம் எனும் திரைப்பட வகையினம் இன்று மூச்சுத் திணறிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த வெவ்வேறு குறும்பட இயக்குநர்

களது ஈடுபாடுகளும் சமூக, கலை, இலக்கிய, அரசியல் உணர்வுகளும் ஒன்றேயானதல்ல. குறும்படம் எனும் உடைகத்தின் சாத்தியங்கள் பற்றின இவர்களது பார்வைகளும் ஒன்றேயானதல்ல. இவ்வகையில் குறும்படத்தின் அழகியல் குறித்தும், அது செல்லும் சமூகத் திசைவழி குறித்தும் சில அவதானங்கள் மேற்கொள்வது தேவையாகிறது.

மேற்கில் திரைப்பட விழா எனும் கலாசாரம், அதனது தீவிரமான கலைப் பண்புகளையும், சோதனை முயற்சிகளுக்கு இடம் கொடுக்கும் அதனது தேடலையும் இழந்து வருகிறது. ரோட்டர் டாம், கேன் போன்ற ஒரு சில திரைப்பட விழாக்களே இன்னும் கலைத் தாகத்தைக் பேணுவவையாக இருந்து வருகின்றன.

(1) திரைப்பட விழாக் கலாசாரம் தன்னளவில் முன்னோக்கிய தன்மை கொண்டவை எனும் தன்மையை அது இழந்துவிட்டது.

அரசு அனுசரணையுடனும் பெரும் நிறுவனங்களின் ஆதரவிலும் ஹொலிவுட் சினிமாவின் ஆதிக்கத்துடனும் தான் இன்று பெரும்பாலான திரைப்பட விழாக்கள் நடந்தேறுகின்றன. இந்த வகையில் கலைநோக்கும் சமூகப் பிரக்ஞையும் கொண்டவர்கள் தமக்கேயான திரைப்பட விழாக்களை உருவாக்கி வருகிறார்கள். நோபாளத்தில் இயங்கும் ஹரிமல் திரைப்படவிழா அதற்கொரு உதாரணம். தம்மீது தனிக்கை திணிக்கப்பட்டதால் இந்தியாவில் அதிகாரபூர்வ ஆவணப்பட விழாவிருந்து வெளியேறி ஆவணப்பட இயக்குநர்கள் தமக்கேயான விழாவொன்றை ஏற்பாடு

இளமை

செய்துகொண்டார்கள் என்கிற செய்தியினையும் நாம் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஹரிமல் அமைப்பின் விழா இப்போது மேற்கத்திய நாடுகளிலும் பரவி வருகிறது. நிழல் நடத்தும் குறும்படப்பட்டறைகள், காஞ்சனை திரைப்பட இயக்கத்தின் முயற்சிகள் இத்தகைய தன்மை கொண்டவை. புகலிட நாடுகளிலும் லண்டனில் இயங்கும் விம்பம், கனடாவில் இயங்கும் சுயாதீன திரைப்படக் கழகம் போன்றன புகலிட நாடுகளில் இத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. தென் ஆசியத் திரைப்பட விழாவை நடத்தும் ஹரிமல் அமைப்பினரின் நோக்கும் புகலிட நாடுகளின் அமைப்புகள் நடத்தும் விழாக்களினதும் நோக்கும் ஒன்றல்ல. ஹரிமல் அமைப்பு சமூக நடவடிக்கைக்கான கலை என்பதை முன்வைக்கிறது. புகலிட நாடுகளின் திரைப்பட விழாக்கள் இவ்வகையிலான தேர்வுகள் கொண்டதல்ல. ரசனை நோக்கு மட்டுமே இத்திரைப்பட

விழாவின் வழிகாட்டு நெறியாக இருக்கிறது.

(2) இன்றைய குறும்படம் எனும் வகையினம் தன்னளவிலேயே முன்னோக்கிய தன்மை கொண்டவையல்ல.

குறும்படம் குறித்த சலிப்புணர்வை வெளியிடுகிறவர்கள் கூட இரு வகையானவர்கள். முதலாவது வகையினர், குறும்படங்கள் அதிகமாக சமூகக் கிளர்ச்சித் தன்மை கொண்டவையாக இருக்கிறது என்பவர்கள். தமது அதிருப்தியை, குறும்படங்கள் தொழில்நுட்ப நேர்த்தி அற்றவை அல்லது கலைநேர்த்தி அற்றவை எனும் வகையிலும் அதீதமாக அரசியல் கொண்டவை எனும் அர்த்தத்திலும் சலித்துக் கொள்கிறார்கள். இந்தப் புதிய தொழில் நுட்பவியலாளர்கள் திரைப்படத்தை வெறுமனே தொழில்நுட்ப சாதனையின் உச்சத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருதுபவர்கள். சாதாரண மொழியில் சொல்வதானால் ஹொலிவுட் சினிமாவின் வெகுஜன தரத்தை இவை கொள்ள வேண்டும் என்பவர்கள். பெரிய சினிமாவுக்கான முன்னோடி குறும்படம் எனக் கருதுபவர்கள் இவர்கள்.

இரண்டாவது வகையினர், குறும்படத்தின் அழகியல் அம்சங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப சாத்தியங்கள் எதனையும் அறிந்துகொள்ள முனையாத வகையில், வெறுமனே ஆர்வத்தில் புற்றீசல்போலக் குவிந்துவரும் குறும்படங்களின் தரமின்மைபற்றிச் சலித்துக் கொள்பவர்கள். சில ஆண்டுகள் பிரான்ஸின் தலைநகர் பாரிசிலிருந்து இவ்வாறு குறும்படங்கள் வந்த வண்ணம் இருந்தன. குறும்படத்தில் அழகி

யலையும் கலையின் சமூக நோக்கையும் வலியுறுத்தும் இவர்கள் குறும்பட இயக்கத்தின் திசைவழி குறித்து எச்சரிக்கை உணர்வு கொண்டவர்கள்.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் தலித்தியர்கள், பெண்ணிலைவாதிகள், சூழலியலாளர்கள், இடதுசாரிகள் அல்லாத இந்திய தேசிய பக்தர்கள், திகில்பட இயக்குநர்கள், வெகுஜன சினிமா துணுக்குகளாகப் படமெடுப்பவர்கள் என வேறுபட்ட நோக்குக் கொண்டவர்களும் குறும்படப் பிரதேசத்தினுள் நுழைந்திருப்பதைச் சாதாரணமாகப் பார்க்க முடிகிறது. குறும்படம் ஒரு மாற்றுச் சினிமா வடிவம் அல்லது எதிர்ப்புச் சினிமா வடிவம் என்பது மெல்ல மெல்ல இதனால் நீர்த்துப்போய்க் கொண்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மீள் நோக்கில் புகலிடத்திலும் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும்

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் வெளியாகியிருக்கும் குறும்ப படங்களையும், தமிழகத்திலும் புகலிடத்திலும் 2005 - 2006ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியாகியிருக்கும் குறும்படங்களையும் பார்க்கும்போது நாம் சில பொதுவான உண்மைகளை எட்டக் கூடியதாகவுள்ளது.

1. தமிழகத்தில் குறும்படத் தயாரிப்பில் இருவகையிலான போக்குகள் முனைப்புப் பெற்று வருகின்றன. முதலாவதாக தொண்ணூறுகளில் முனைப்புப் பெற்ற விளிம்பு நிலைப் பகுதியிலிருந்து வந்த கலைஞர்கள் சுயாதீனமாகப் பட்டறைகளையும் தயாரிப்புகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். அரசியல், சமூக நடவடிக்கையின் பகுதியாக இவர்களால் குறும்படங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இரண்டாவதாக, தனியார் திரைப்படக் கல்லூரிகளின் தோற்றமும், கல்லூரிகள் அனைத்திலும் புதிதாகத் தோன்றியிருக்கும் ஊடகக் கல்வியின் விளைவினாலும், பெரும் படத்தினையும் விளம்பரப் படத்தினையும் நோக்கம் கொண்டதாக, கல்லூரிக்காலப் பயிற்சிப் படங்களாக குறும்படங்கள் புற்றீசலெனத் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எந்தவிதமான தீவிரமான வாழ்வு சார்ந்த அனுபவமோ, சமூகப் பிரக்

ஞையோ அற்ற படங்கள் என இவைகளை நாம் வரையறுக்கவியலும். ஆகவே குறும்படங்களைக் குறித்த கண்மூடித்தனமான நம்பிக்கையைத் தவிர்த்துவிட்டுக் கறாராகப் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டிய காலம் என்பது தமிழகப் படங்களைப் பொறுத்து உருவாகிவிட்டது.

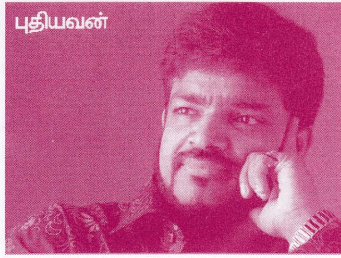
முகம்

2. புகலிடத்தில் பிரான்ஸின் தலைநகர் பாரிசிலிருந்து இயக்குநர் அருந்ததியின் முகம் படமும், சுவிட்சர்லாந்திலிருந்து ஜீவனின் நிழல் யுத்தம் போன்ற படங்களும் வெளியான பிறகு ஒரு தேக்கம் விழுந்திருந்தது. அந்தத் தேக்கத்தை உடைக்கும் வகையில் தொடர்ந்த தயாரிப்புகளை கனடியக் கலைஞர்கள் செய்து வருகிறார்கள். மிகுந்த தொழில்நுட்ப தோர்ச்சி கொண்ட படங்களை அவர்

கள் உருவாக்கினாலும், அந்தத் தொழில் நுட்பத்தேர்ச்சி ஹொலிவுட் நிறுவனம் கற்றுக்கொடுத்த தொழில்நுட்பத் தேர்ச்சிதான். மிகுந்த தட்டையான கதையமைப்புகளும் திகில் கதைகளும் கொண்டதாக அந்தப் படங்களில் பெரும்பாலானவை இருக்கின்றன. சமூகப் பிரக்ஞையும் இலக்கிய ஆளுமையும் கொண்டதாகச் சொற்பமான படங்களே இருக்கின்றன. சமவேளையில் கிச்சான் படம் போலவே குறும்படத்திற்கும் முழுநீளப் படத்திற்குமான எல்லை களைக்கடக்குமாறான படங்களை லண்டனிலிருந்து இயக்குநர் புதியவன் உருவாக்கி வருகிறார். அவர் தனது முன்றாவது படமான மண் படத்தினை இலங்கையிலேயே உருவாக்கி இருக்கிறார். எண்பதுகளின் முன்னும் பின்னுமாக மலையகத் தமிழர்களின் பால் வடக்குத் தமிழர்கள் கொண்டிருந்த நிலப்பிரபுத்தவ மனப்பான்மையைக் குறித்ததாக அவரது மண் திரைப்படம் இருக்கிறது. தமிழக வெகுஜனப் படத்தின் அம்சங்களும், தீவிரத் திரைப்படத்தின் அம்சங்களும் கொண்ட தொரு கலவையாக இந்தத் திரைப்படம் உருவாகியிருக்கிறது.

3. ஈழத்திலிருந்து இரு வகையிலான குறும்படங்கள் வருகின்றன. நிதர்சனம் தொலைக்காட்சியின் அணுசரணையில் வெளியாகும் படங்கள் முதலாவது. மிகுந்த அரசியல் தன்மை கொண்ட இந்தக் குறும்படங்களில் பெரும்பாலானவை நேரடியான பிரச்சாரத்தன்மை கொண்ட படங்களாக இருக்க, காலஞ்சென்ற ஞானரதன் போன்ற கலைஞர்கள் உருவாக்கிய

புதியவன்

குறும்படங்கள் காலங் கடந்தும் நிற்கும் கலைப் பண்புகள் கொண்ட படங்களாக இருக்கின்றன. இரண்டாவதாக சுயாதீனமான வகையில் கல்வித்துறை சார்ந்த பகுதியிலிருந்தும், மேற்கத்திய ஊடக அணுசரணையுடனும், மிகுந்த தொழில்நுட்பத் தேர்ச்சியுடனும் படங்கள் வெளியாகின்றன. இந்தப் படங்களில் பெரும்பாலானவை சிறுவர்கள் பற்றியதாகவும், அவர்களது தொலைந்த பால்யம் குறித்த திரைப்படங்களாகவும் இருக்கின்றன.

வேறு வேறு மட்டங்களில் நிஜங்களும் போலிகளும் மோதிக்கொள்ளும் காத் திரமான களமாக குறும்படத் தயாரிப்பு

ஆகிவருகிறது. இந்தச் சூழலில் குறும்படத்தின் அழகியல் மற்றும் அரசியல் என எதனை நாம் வரைய ருக்கவியலும்? மேற்கத்திய நாடுகளின் மிக முக்கியமான திரைப்படக் கலைஞர்கள் கீஸ்லாவ்ஸ்கி, லார்ஸ் வொன் ட்ரையர் போன்றவர்கள் குறும்படத்தினை உருவாக்குவதிலிருந்து முழுநீளப் படம் நோக்கி நகர்ந்துவிட்டாலும், அவர்கள் குறும்படம் உருவாக்குவதிலிருந்து பின்வாங்கி விடவில்லை. அவர்கள் தேவைப்படும்போது குறும்படங்களை உருவாக்கவே செய்தார்கள்.

சில விடயங்களைக் குறும்பட வடித்தில் மட்டுமே காத்திரமாகச் சொல்ல முடியும் என்பதோடு, குறும்படம் ஒரு தனித்தன்மையுள்ள அழகியல் வடிவம் எனவும் அவர்கள் நிறுவினார்கள். ஒரு பொறி, ஒரு சிந்தனை, ஒரு நொடி மெய்மை, ஒரு மனத் தெறிப்பு, மனக் கொந்தளிப்பு, மூளும் பெருநெருப்பு போன்ற வற்றைப் பற்றிப் பிடித்துவிட குறும்பட வடிவமே சரியான வடிவம் என அவர்கள் கருதுகிறார்கள். மேலும் தயாரிப்புச் செலவினமும், உடனடி அரசியல் செயல்பாடும், எமது நாடுகளின் எளிமையும் வறுமையும் நினைவில் வரும்போது அதற்குத் தோதான வடிவமாகக் குறும்படமே இருக்கிறது.

தொழில்முறையில் பெரும் திரைப்படத்திற்கான பயிற்சிக்களமாகக் கல்வித்துறை சார்ந்து குறும்படம் இருக்கிறது என்பது ஒரு நடைமுறை உண்மையாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த முறை ஒரு பயிற்சிக்களக் குறும்பட வகையினத்தைத் தருகிறதேயல்லாமல், அதற்கென்றே யான அழகியலை இந்த முறைமை கவனம் கொள்வ

மண்

தில்லை. குறும்பட வகையினத்தை நீர்த்துப் போகச் செய்வனவாகவே இந்தத் தயாரிப்புகள் உருவாக முடியும். அமெரிக்க ஹொலிவுட் வியாபார முறைமையின் மிச்ச சொச்ச எச்சமாகவே இந்த முறை தமிழகத்தில் பரவி வருகிறது. புகலிடத்திலும் அதனது தாக்கம் மிக அதிகமாகவே இருக்கும். சென்னையைவிடவும், கண்டாவுக்கும் மேற்கத்திய நாடுகளுக்கும் மிக அருகில் ஹொலிவுட் இருக்கிறது என்பதும் இதற்கான காரணமாகிறது.

ஈழத்தின் தனித்த அரசியல் தன்மையினாலும் சமூகக் கொந்தளிப்புகளாலும் போர்ச் சூழலினாலும் இந்தச் சூறைக் காற்று அங்கு அண்டமுடியாததாக உள்ளது. தமிழகத்தினதும் புகலிடத்தினதும் வியாபாரச் சொகுசுக் காற்றும் அங்கு நுழையமுடியாதாகவே இருக்கிறது. இன்றைய ஈழத்தைப் பொறுத்த அளவில் குறும்படம் எனும் வகையினம் அதனது அரசியல் நெருப்பையும் அழகியல் மதிப்பையும் கனலின்கங்கெனப் பாதுகாத்து வருகிறது. அமைதிக் காலத்திலும் நெருப்பு அகல் விளக்காகும் எனும் உண்மையை மனித நேயக் கடப்பாடும், தத்துவ தரிசனமும், விமர்சன உணர்வும், மனித உரிமைகள் மீதான அக்கறையும் கொண்ட கலைஞர்களே மேலெடுத்துச் செல்ல முடியும்.

VIMBAM AWARD**Tamil Short Film Festival - 2004****01. Best Film**

The Addict (Canada)

02. Best DirectorSuthan Mahalingam
(The Addict - Canada)**03. Best Editing**

Rupan (Koppai - Canada)

04. Best Camera

Guna (Vilaasam - France)

05. Best ActorSuthan Mahalingam
(The Addict - Canada)**06. Best Actress**

Sumathy Rupan (Manushi- Canada)

07. Best Child Artist

Prasanna (Mookkupeni - Sri Lanka)

08. Best Scriptwriter

Gopinath (Cycle - Sri Lanka)

09. Best Story

S. Ragavan (Mookkupeni - Sri Lanka)

VIMBAM AWARD**Tamil Short Film Festival - 2005****01. Best Film - Sri Lanka**

Kitchan

02. Best Film - India

Birthday

03. Best Film - Exile

Br(a)illiant - USA

04. Best Director

Mr K Muthukumar (Birthday Story) - India

05. Best EditorPatric Pathmanathan
(Antha orunaal) - Canada**06. Best Cameraman**

Mr Panneer K Selvam (Elamai) - India

07. Best Script

Mr A Vimalaraj (Kitchan) - Sri Lanka

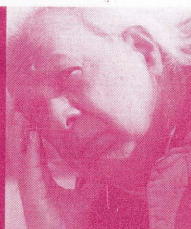
08. Best Actress

Mrs S Bhawani (You 2) - Canada

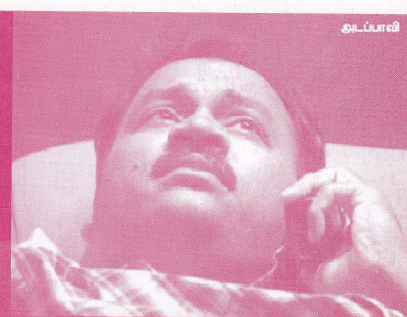
09. Best ActorMaster Delushanth Mohan
(Kitchan)- Sri Lanka

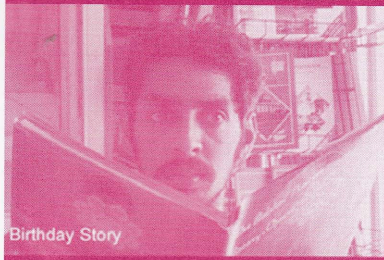
You 2

Br(a)illiant

மடப்பாவி

Birthday Story

அழியாத கவிதை

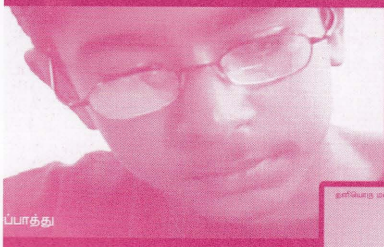
விலாசம்

நீழல் புகழம்

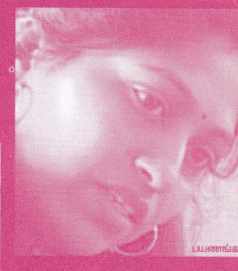
பயணங்கள்

ப்பாத்து

வட்டம்

பயணங்கள்

மலுவளி

என்வரை மலிந்தமகி

அகரம்

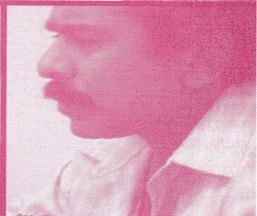
The Addict

சுரு...

இனி...

சுரு...

Jeya & Co
Solicitors

Tel: 020 8552 1999

We specialise in

- **Conveyancing**
Commercial & Residential
- **Immigration & Nationality**
- **Liquor licensing**

322 High Street North
Manor Park
London E12 6SA

Tel: 020 8552 1999
Fax: 020 8552 9933
DX: 4733 EASTHAM

Partners: Malathy Jeyantham LL.B
Kavina Ponnampalam LL.B